

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-12-24)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 210. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-idm140619159369792.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Modtaget Deres venlige Skrivelse af 20de for et Øieblik siden og vil jeg skynde mig med at takke Dem herfor, og at bringe Dem min Opfattelse af Sagens nuværende Standpunkt. — Den Skade, der er tilføjet os ved den af Grev Bismarck gjorte Bemærkning, saavel paa høiere Steder som i den almindelige Opinion, gjøres naturligviis hverken god eller udslettet ved Hrr. Thiles private Meddelelser, og vil jeg i en Depeche til Dem udtale mig om et Par Dage i den Henseende som Svar paa Deres Depeche, thi det Indtryk, som naturligviis overalt maatte fremkaldes saavel i det høie som i det store Publikum ved hiin Bemærkning fra Hans Ex. Grev Bismarck, var at de Danske bestræbte sig saa godt som muligt efter at fiske i rørt Vande; — at den danske Regjering naturligviis ikke var uforsigtig nok til at blande sig heri, men nok forstod Rumlen, — hvor stor en Anledning der end kunde være til Sligt, saa kan det med den allerstørste Bestemthed fra vor Side paastaaes at Sligt ikke finder Sted engang fra Privatpersoner og er jeg for mit personlige Vedkommende aldeles overbeviist om at det Hele er en fræk Løgn fra Grev Bismarcks Side saavel den Danske som Tostavelsesordet og Doctorcarakteren, thi ellers kom han nok frem med Navnet og indhyllede ikke det Hele i et forblommet Tusmørke, saa at tilsidst ingen Dødelig finder ud af det; da den altformaaende Greve da har været saa naadig at tilkjendegive at med Bemærkningen ikke var tilsigtet noget Ondt, hvilken Yttring naturligviis maa tages for gode Varer tilsyneladende, endskjøndt det er os umuligt at troe herpaa, thi deels kunde Hensigten ikke være anden end malitieux, deels vides det alfor godt af Erfaring, at Grevens løst henkastede Bemærkninger altid tilsigte et politisk Maal — (i den Henseende vil det store Publikum ikke længere være s. 211 godtroende ligeoverfor Greven paa den politiske Tinde han har naaet), men hvad der naturligviis i høi Grad vilde interessere os, det var om vi i hiin berømte Doctor som arbejder i Hietzing muligviis kunde opdage en gammel slesvigholsteensk Bekjendt, hvilket jeg ikke vilde ansee for umuligt, og hvorved det endnu klarere vilde fremtræde for hele Verden, hvorledes Hs. Excellence misbrugte Alt hvad han traf paa sin Vei naar det blot kunde tjene hans Sag. Jeg beder Dem derfor af al Kraft at drive paa at erfare selve Personlighedens Navn; — saasnart der skulde blive os meddelt Noget i den Henseende som Svar paa Hrr. Heydebrands Forespørgsel, skal jeg øieblikkelig meddele Dem dette. De os meddelte Oplysninger hidindtil i denne Henseende fra den preussiske Premier ere saa ufyldstgjørende og utilfredsstillende, at vi haabe paa at faae disse supplerede, thi det er klart at en middelbar gennem Thile udtalt Hensigt om ikke at sige os noget Ubehageligt eller Fornærmeligt ved hvad der fremførtes i Comitteen, ikke tilintetgjør det ugunstige Indtryk som er bevirket ved Udtalelsen og som af Alle vil blive antaget forat være tilsigtet. Posten maa afsted og derfor maa jeg haste, jeg skrev med sidste engelske Courer og Brevet maa saaledes være forsvundet hvis De ikke senere har modtaget det. . . .